

سرنگونی «قذافی» در لیبی مشارکت نمود. این حضور که به منظور حمایت از جریان سکولار ارتش ملی لیبی صورت گرفت منجر به تأسیس اولین پایگاه هوایی خارج از خانه این کشور در منطقه «الخادم» در شرق لیبی شد. همچنین حضور امارات در جنگ داخلی یمن در چهارچوب ائتلاف عربی با هدف مهار و مقابله با «نیروهای حوثی» تحت حمایت ایران، زمینه را برای تأسیس دو پایگاه نظامی دیگر در اریتره (عصب) و سومالی (ببره) فراهم ساخت. اگرچه این دو پایگاه در کنار مقاصد نظامی با هدف تأمین امنیت خطوط کشتی‌رانی در دریای احمر صورت گرفته است، بیانگر نیت این کشور برای عرض اندام سیاسی در محدوده‌ای فراتر از توان واقعی خود به‌عنوان یک قدرت متوسط می‌باشد (Bergenwall, 2019: 2-4).

۴-۳. مقابله با اسلام سیاسی

تا آنجا که به بحث حاضر ارتباط دارد، دولت امارات در چهارچوب سیاست‌های متخذه برای مقابله با فعالیت‌های اسلامی رادیکال، پس از ۱۱ سپتامبر، نگاهی یکسان به هر دو گرایش تندرو و میانه‌رو اسلامی دارد و آنها را در زمره جریان‌های تروریستی دسته‌بندی می‌کند. در این ارتباط، دولتمردان این کشور در یک دهه گذشته اقداماتی در دو سطح ملی و فراملی جهت مهار و مقابله با جریان‌های اسلامی به‌عمل آورده‌اند. در سطح ملی بازداشت فردی چون «عبدالرحیم» مغز متفکر حمله به کشتی‌های جنگی «یواس اس کول» و «یواس اس سالیوانز» ایالات متحده در ابوظبی نشانه عزم راسخ این کشور برای مقابله با اسلام‌گرایان تندرو است. در این باره، مسئولین امارات برای نشان دادن عزم راسخ خود در مقابله با جریان‌های اسلامی، مرکز چندجانبه مستقلی را به نام «هدایه» در سال ۲۰۱۲ تأسیس نمودند که به‌عنوان شاخه‌ای از کمپین جهانی ضد تروریسم محسوب می‌شود (Kruse, 2016: 199).

صرف‌نظر از همکاری‌های نظامی و امنیتی امارات _ آمریکا برای مقابله با اسلام‌گرایی رادیکال در منطقه طی یک دهه گذشته که پاره‌ای از آنها همچون مشارکت در ائتلاف بین‌المللی علیه داعش در بخش قبل مورد اشاره قرار گرفت، دست پنهان و پیدای این کشور در مقابله با جریان‌های اسلامی منطقه در دهه اخیر